

man havde endnu Vanstelighederne i friff Minde; navnlig for de ældre i Nationen vare Vanstelighederne saa levende og store, at det ærede Medlem paa den Tid med en vis Grund kunde argumentere ud fra den indførte Møntforandring, naar han vilde modsætte sig Indførelsen af det metriske System. Men ogsaa dette, mener jeg, har forvandelt sig netop til et Argument i modsat Retning, nu da vi skrive 1890, thi nu kunde vi dog se tilbage paa Vanstelighederne ved Indførelsen af det nye Møntsystem som et fuldstændig overvundet Stadium, og vi kunne ikke have andet Indtryk tilbage end en klar Opfattelse af de velsignelsesrige Følger af Indførelsen af Titelsystemet. Jeg mener derfor, at de Argumenter, som den Gang kunde gøres gældende, og som have sat deres Spor i en senere Tids Forhandlinger, nu ere ude af Kurs. Lovforslaget gik altsaa gennem Tinget med stor Tilslutning, og det eneste Punkt, som i noget videre Omfang mødte Modstand her, var den obligatoriske Indførelse af det metriske System, idet ærede Medlemmer mente — og ogsaa det har sat sine Spor i mange af den senere Tids Forhandlinger — at en fakultativ Indførelse vilde være den rette. Jeg mener, at ogsaa dette Standpunkt, skønt det har gentaget sig senere, nu bør være forladt, i det de Nationer, som have indført det metriske System som fakultativt, have tjent som Eksempler, der have vist, at den Vej bør man ikke gaa. Navnlig i Sverige er det blevet tydeligt, at man kun generede Befolkningen og vanstelliggjorde Indførelsen i Mand og Sandhed ved at gøre den fakultativ. Jeg tror ogsaa, at jeg er berettiget til at fremhæve, at baade svenske og norske Nationaløkonomer overfor danske Nationaløkonomer have fremhævet Nødvendigheden og Korrektheden af i Danmark at indføre det metriske System saa hurtigt som muligt og som obligatorisk, idet de have kunnet fremhæve de Vansteligheder, der have vist sig, navnlig i Sverige.

Da Lovforslaget kom til Folketinget i 1875—76, er der ved Behandlingen der at bemærke, at man egentlig var Lovforslagets Tanke venstabelig findet, men at man paa den anden Side, endogsaa i heftige Udtryk, modsatte sig Indførelsen af Loven. Der hvilede over Forhandlingerne paa den Tid et Præg af Hastværk og Irritation, som jeg

tilskriver udenfor liggende Momenter. Det er vel ikke for meget sagt — det var jo i 1875—76 — at man i Folketinget var utaalmodig over at iagttage, at den Sagt-rubber, som man troede, at Ministeriet var kaldet til at spille, forlængedes til at blive et alvorligt Spil. Det var vist det, som prægede Forhandlingen om Indførelsen af det metriske System i Folketinget paa den Tid, idet man i øvrigt var stemt for selve Tanken deri. Lovforslaget blev ikke ført gennem Folketinget paa Grund af den knappe Tid; det naaede ikke længere end til 2den Behandling, og saa hvilede Sagen i en hel Række af Aar. Men hvilede den her i Rigsdagen, saa hvilede den ikke ude i Livet; der trængte den hurtigere og hurtigere frem, og Nationerne fik en for en det metriske System indført, saa at der er endnu stærkere Grund for os til at indføre det nu, end der var paa den Tid, idet Systemet senere er optaget af flere Nationer end da. Af Nationer, der ikke have indført det obligatorisk, findes vel endnu kun den engelske og russiske. — Paa Grund af det stadige Pres, der øvedes paa Regeringen, forelagde den atter i 1888 et Lovforslag, omtrent enslydende med det her forelagte Forslag, og det blev forelagt i Folketinget. Der mødte det en Modtagelse, der var langt blidere i Formen, og som i Realiteten var den samme som forrige Gang, men man var ubetinget stemt for det. Det viste sig endog ved Udvalgets Medsættelse og ved Forhandlingerne, at man var ubetinget stemt for den obligatoriske Indførelse. Lovforslaget kom saa til Landsstinget og fik selvfølgelig en gunstig Modtagelse her; men Sagen blev ikke tilendebragt, da Forslaget først blev indbragt her ved Samlingens Slutning i Marts Maaned. Nu er det altsaa, at Regeringen forelægger et Lovforslag derom her i Landsstinget, og om det skal jeg tillade mig nogle Realitetsbemærkninger.

Selve Lovforslagets Nødvendighed vil jeg dele i en international og national Nødvendighed, idet jeg ikke kan stønne andet, end at den danske Nation er saa at sige forpligtet overfor sig selv til at indføre det, fordi vore Handels- og Omsætningsforhold overfor fremmede Nationer ville fremmes i høj Grad derved og blive bekvemmere, og fordi det vil indføre Besparelser, saaledes at vi paa alle